

Косовска мисао кроз подвиг Милоша Обилића

Понекад замишљам Србију као прекрасни шарени ћилим оивичен крупним, црвеним божурима. На њему су сви наши преци ткали најважније догађаје из наше славне прошлости. Свака слика одвојена је веселим шарама Винчанске грнчарије. У самом центру налази се Косовска битка. Са тог ћилима, полетимо сада ка њеном највећем јунаку!

Милош Обилић је био омиљени витез кнеза Лазара. Оклеветан је код господара да ће га издати. Најпоштованијег витеза по храбрости та осуда је јако погодила. Заклео се на кнежевој вечери да ће сутрадан дати живот за хришћанску веру и остати веран свом господару. Све што је рекао то је испунио. Убио је турског султана Мурата и сам тада погинуо. Никада пре и никада после тога ниједан султан није погинуо у биткама које су касније трајале вековима. Његово дело је наш епски и духовни споменик за несебично јунаштво. Посебно ми се свиђа код Милоша Обилића његова упорност да одржи дату реч по цену живота. Жртвовао се за веру у Бога и Србију. Одан је и захвалан свом господару. Достојанствен је, чврст и одлучан чак и када је оклеветан. У намери је био непоколебљив а у борби неустрашив.

Дивим се његовој храбрости са којом се суочавао са неизвесношћу. Научио нас је да је реч заклетва пред истином, а не клевета пред интересом. Он је своју реч претворио у подвиг који ћемо вечно славити а издајнике сместити на срамно место наше историје. Можда су баш међу нама неки будући јунаци, неки будући Обилићи чија ће дела бити уткана на најлепшем ћилиму на свету.

Шифра:

C10B19Ћ